

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: L. D.,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 27.9.2017, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí
žalované ze dne 29.6.2017, o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 27.9.2017, č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své prvostupňové rozhodnutí ze dne 29.6.2017, kterým zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Opava ze dne 21.6.2017 žalobkyně není invalidní. Podle tohoto posudku u ní nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

2. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 19.9.2017, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu C, položce 4b, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které lékař České správy sociálního zabezpečení stanovil míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně 20%.
3. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které poukázala na zprávu z neurofyzilogické laboratoře ze dne 2.5.2017, z níž vyplývá, že se u ní jedná o střední až těžkou neuropatii a nikoliv o středně těžkou fokální neuropathii v karpálním tunelu. Žalobkyně má 57 let, celý život pracuje rukama, je původně zaučena pletařka a od roku 1991 pracuje jako pedikérka. Jakákoliv prognóza na zlepšení zdravotního stavu v budoucnu je nulová, nemůže pracovat jednou rukou a s ohledem na její praxi i zdravotní stav je vyloučeno jiné manuální zaměstnání. Má za to, že splňuje podmínky nároku nejméně na přiznání invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 27.9.2017, č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě, lékařskými zprávami nefrofyzilogické laboratoře v Hlučíně ze dne 2.5.2017 a 10.4.2018 a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky ze dne 14.3.2018 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalované (ust. § 75 s.ř.s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně požádala o přiznání invalidního důchodu dne 10.5.2017. Na základě této žádosti posoudil její zdravotní stav lékař pověřený vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Opavě dne 21.6.2017 se závěrem, že žalobkyně není invalidní, neboť u ní nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Rozhodnutím ze dne 29.6.2017 žalovaná žádost žalobkyně o invalidní důchod zamítla. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně dne 26.7.2017 námitky, o kterých žalovaná rozhodla shora uvedeným napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku České správy sociálního zabezpečení ze dne 19.9.2017. Podle tohoto posudku žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%. Dle téhož posudku se jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl C, položku 4b, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno, pak žalovaná námitky žalobkyně zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 29.6.2017.
6. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění, podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen PK MPSV ČR), která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této

komise ze dne 14.3.2018 krajský soud zjistil, že při jeho vypracování vycházela posudková komise ze:

- zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. L. a jeho nálezu ze dne 23.5.2017,
- z nálezu neurologické příjmové ambulance státní nemocnice v Opavě MUDr. K. ze dne 30.12.2015,
- z nálezů ORL ambulance MUDr. S. ze dne 8.1.2016 a 3.11.2017,
- z nálezu kliniky otorinolaryngologie a chirurgie krku a hlavy fakultní nemocnice Ostrava MUDr. F. ze dne 3.2.2016,
- z nálezu endokrinologické interní ambulance MUDr. L. ze dne 8.6.2016,
- z poukazu na vyšetření neurologické ambulance MUDr. Z. ze dne 2.5.2017,
- z nálezů chirurgické ambulance MUDr. N. ze dne 14.3.2017, 1.2.2017, 21.12.2016, 11.1.2017 a 6.12.2016,
- z nálezů odborné oční ambulance Hlučín MUDr. K. ze dne 7.4.2017, MUDr. R. ze dne 24.5.2017,
- z operačního protokolu Fakultní nemocnice Ostrava MUDr. K. ze dne 22.5.2017,
- z nálezů dermatovenorologické ambulance MUDr. L. ze dne 23.5.2017, MUDr. M. ze dne 1.8.2017, 29.8.2017 a 6.10.2017,
- z nálezů neurologické ambulance MUDr. Z. ze dne 26.6.2017, 13.11.2017 a 13.2.2018,
- z nálezu EMG horních končetin MUDr. Z. ze dne 2.5. a 29.8.2017,
- z nálezu urologické ambulance MUDr. H. ze dne 7.9. a 3.10.2017 a
- z úplné spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě.

Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně uvedla posudková komise zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu C, položky 4b, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila pokles pracovní schopnosti 20% s tím, že tato míra poklesu se ve smyslu ust. § 3 citované vyhlášky nemění. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je stav po dekompresi středového nervu v karpálním tunelu vpravo pro středně těžkou lézi tohoto nervu v úžině. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila PK MPSV ČR horní hranicí citované položky i s ohledem na další zdravotní postižení. Dodala, že toto zdravotní postižení není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení podle kapitoly XIII., oddílu C, položky 4c, d, e, f, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Podle doložených odborných lékařských nálezů je prokazatelné, že po operaci středového nervu v karpálním tunelu vpravo dne 22.5.2017 se zdravotní stav žalobkyně postupně zlepšil a dle objektivního opakovaného nálezu lékařky neurologické ambulance je prokazatelné, že se jedná nejvýše o středně těžkou poruchu operovaného nervu. Posudková komise se ztotožnila s posudkem lékaře České správy sociálního zabezpečení v námitkovém řízení, který rovněž hodnotil pokles pracovní schopnosti žalobkyně 20%. Posudková komise nesouhlasila s námitkou žalobkyně, že prognóza na zlepšení jejího zdravotního stavu stran pravé horní končetiny je nulová. Operační zákrok dne 22.5.2017 byl úspěšný a došlo u ní ke zlepšení nálezu operované končetiny nejen dle EMG vyšetření, ale i dle objektivního vyšetření lékařkou neurologické ambulance.

7. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované, tj. k datu 27.9.2017. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k tomuto datu nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně, a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která je v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně dominantní. V neposlední řadě se posudková komise ztotožnila i s posudkem lékaře České správy sociálního zabezpečení ze dne 19.9.2017 vypracovaným v rámci řízení o námitkách žalobkyně.

8. Jelikož u žalobkyně k datu 27.9.2017 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 29.6.2017, jímž žalobkyni žádost o invalidní důchod zamítla.
9. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
10. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nemá nárok ze zákona (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 19. dubna 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce